

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Popescu Marcel în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Filev Evgheni xxxxxxxx, născut la xx xxxxxxxx
xxx, originar xxxxxx, domiciliat mun. xxxxxx,
str. xxxxx xxxx, x, xx.xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.04.2013 – 30.01.2015;

Instanța de apel: 07.04.2015 – 13.04.2016;

Instanța de recurs: 11.11.2016 – 15.03.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 ianuarie 2015, Filev Evgheni a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, la 9 (nouă) ani închisoare;
- art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare;
- art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Bălți din 07 iulie 2014, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa 18 (optsprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și *Șlicher Ghennadi xxxxxx*, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, la 15 ianuarie 2013, Filev Evgheni, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, acționând de comun acord și în rezultatul înțelegerii prealabile cu o altă persoană, repartizând între ei rolurile conform planului anterior stabilit, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale și dorind în mod conștient survenirea lor, aproximativ la ora 00:20, fiind înarmați cu un pistol de tip pneumatic

model „Baikal MP 654K”, prin spargerea ușii de la intrarea la parterul situat în spatele casei amplasate pe adresa str. Maria Tănase, 22, mun. Chișinău, au pătruns în locuința lui Triboi Virgiliu, unde Filev Evgheni, folosind arma menționată și amenințând persoana respectivă cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, i-a solicitat acesteia transmiterea mijloacelor bănești ce se aflau în proprietatea acesteia.

Tot el, împreună cu o altă persoană, acționând cu intenție și conștientizând caracterul infracțional al faptelor sale, de comun acord, într-o perioadă nestabilă de timp, într-un loc și circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, au confecționat în mod artizanal o armă de foc, pe care în perioada de timp 13-15 ianuarie 2013, au purtat-o și au păstrat-o fără autorizația corespunzătoare în locuința închiriată de ei, amplasată pe adresa str. Vasile Lupu, 42 „S”, ap. 1, mun. Chișinău.

Tot el, împreună cu o altă persoană, într-o perioadă nestabilă de timp, într-un loc și circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, au confecționat și deținut asupra lor legitimația de serviciu a ofițerului de poliție al MAI pe numele lui Rusnac Petru născut, la 25 decembrie 1983, nr. B00045907, eliberată la 15 aprilie 2008.

Ulterior, cealaltă persoană a transmis legitimația respectivă lui Filev Evgheni pentru deținere și păstrare, care a deținut-o și a păstrat-o la sine până la 15 ianuarie 2013.

3. Avocatul Popescu Marcel în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului, apărarea a invocat că concluziile primei instanțe sunt eronate și se bazează pe presupuneri.

În susținerea acestei poziții apelantul a relatat, că partea vătămată Triboi Virgiliu nu era proprietarul casei amplasate pe adresa str. Maria Tănase, 22, mun. Chișinău, iar proprietarul acestei case nu îl cunoaște pe Triboi Virgiliu.

A susținut avocatul, că partea vătămată Triboi Virgiliu este fost colaborator al SIS-ului și a dat declarații neveridice pentru a susține declarațiile polițiștilor.

În opinia apărării, infracțiunea a fost provocată de către polițiști, iar partea acuzării nu a demonstrat că, fără intervenția polițiștilor infracțiunea incriminată lui Filev Evgheni ar fi fost săvârșită.

Totodată, a subliniat că percheziția efectuată pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Lupu, 42 „S”, ap. 1, nu s-a desfășurat cu acordul proprietarului apartamentului, care conform datelor din Registrul bunurilor imobile este Cobîleanschi Veaceslav, iar acesta nu a fost invitat în instanța de judecată pentru a da explicații referitor la percheziție și referitor la cele găsite în apartamentul său, fiind audiată doar Gandratura Tatiana.

Avocatul a susținut, că polițiștii puteau să introducă singuri pachetul în acel apartament și să invoce că l-au găsit acolo.

Mai mult, în acest apartament aveau acces și alte persoane, inclusiv soțul martorului Gandratura Tatiana, care anterior a fost polițist.

La fel, apelantul a insistat că, polițiștii au mințit în privința existenței în mâna lui Filev Evgheni a legitimației de polițist în momentul reținerii.

Astfel, în viziunea apărării, organul de urmărire penală nu a prezentat probe admisibile și incontestabile ce ar demonstra, că inculpatul Filev Evgheni a organizat infracțiunea de tâlhărie și ar fi săvârșit această infracțiune fără ajutorul agenților statului.

Probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii sunt lovite de nulitate fiindcă au fost obținute prin provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

Declarațiile martorilor polițiști Pântea Lilian, Balamatiuc Eduard, Botnaru Sergiu și alții nu demonstrează vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii, dar dimpotrivă, dovedesc faptul provocării și încurajării la săvârșirea infracțiunii.

A menționat, că Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauzele Pareniuc vs Moldova din 01 iulie 2014; Sandu vs Moldova din 11 februarie 2014; Teixeira de Castro vs Portugalia din 09 iunie 1998, interzice procedura de obținere a probelor prin provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii, probele obținute în urma provocării trebuie să fie excluse din hotărârea de condamnare.

Cu referire la prevederile art. art. 93 alin. (3), 94 alin. (1) pct. 8), 11) Cod de procedură penală, avocatul a menționat, că acțiunile de urmărire penală sunt lovite de nulitate în legătură cu încălcările admise la pornirea și efectuarea urmăririi penale, ce au afectat iremediabil posibilitatea probării acțiunilor lui Filev Evgheni, deoarece acesta a fost provocat la săvârșirea infracțiunii de către agenții statului.

În acest sens a remarcat, că comportamentul provocator al lucrătorilor operativi și al ofițerilor de urmărire penală se deduce și din faptul, că până la pornirea urmăririi penale, au fost efectuate acțiuni operative de investigație, iar instanța de judecată urma să aprecieze dacă aceste acțiuni se încadrează în prevederile art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală.

A mai invocat apărarea, că prima instanță nu a luat toate măsurile pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, nu au fost citați și audiați martorii Danilciuc Veaceslav, cât și Cobîleanschi Veaceslav, care este proprietarul ap. 1, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Lupu, 42 „S”.

Prima instanță nu s-a expus referitor la corpurile delictive, precum nici la obiecțiile făcute la cercetarea corpurilor delictive, care se aflau în pachete nesigilate etc.

În viziunea apărării, învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de către prima instanță nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate în instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile inculpatului Filev Evgheni a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, a fost respins apelul, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului Filev Evgheni, din motiv că acesta în ședințele instanței de apel nu s-a prezentat, iar conform informației parvenite de la organul de drept competent, în privința acestuia a fost intentat dosar de căutare.

Respectiv, instanța de apel a dispus verificarea declarațiilor acestuia date la etapa urmăririi penale precum și în ședințele de judecată ale primei instanțe.

Instanța de apel a punctat, că deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor imputate, vinovăția acestuia este dovedită deplin prin probele acumulate la dosar, apreciate în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cercetate nemijlocit în ședința de judecată și verificate de către instanța de apel, cu respectarea principiului contradictorialității și egalității armelor și anume prin: declarațiile părții vătămate Triboi Virgiliu (f.d. 40-41, vol.I, 42-43, vol.IV); martorilor Pântea Lilian (f.d. 53-54, vol.I, 229-230, vol.III); Roșca Dorel (f.d. 55-56, vol.I, 176-177, vol.III); Novacov Igor (f.d. 59-60, vol.I,

178-179, vol.III); Balamatiuc Eduard (f.d. 61-62, vol.I, 228, vol.III); Botnaru Sergiu (f.d. 51-52, vol.I, 233, vol.III); Gandrabura Tatiana (f.d. 46-48, vol.I, 231-232, vol.III); Balan Petru (f.d. 42-43, vol.I, 44-46, vol.IV); Balan Mihai (f.d. 91-95, vol.IV); Petco Elena (f.d. 96-97, vol.IV); precum și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15 ianuarie 2013 (f.d. 30-33, vol.I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 15 ianuarie 2013, potrivit căruia din imobilul ce aparține lui Gandrabura Tatiana, amplasat pe adresa str. Vasile Lupu, 42 „S”, ap.1, mun. Chișinău, care a fost închiriat de către Filev Evgheni, în prezența și cu acordul proprietarului a fost ridicat un pistol-mitralieră confecționat în mod artizanal (f.d. 44-45, vol.I); procesul-verbal de percheziție corporală din 15 ianuarie 2013 în privința lui Filev Evgheni (f.d. 117-119, vol.I); raportul de expertiză nr. 31 din 28 ianuarie 2013 (f.d. 242-243, vol.I); raportul de expertiză nr. 725 din 19 februarie 2013 (f.d. 8-10, vol.II); raportul de expertiză criminalistică a portretului nr. 726 din 21 februarie 2013 (f.d. 44-46, vol. II); raportul de expertiză nr. 34 din 01 februarie 2013 (f.d. 24-27, vol.II).

4.2. Instanța de apel a reținut, că prima instanță a constatat corect că, în cazul dat sunt întrunite toate elementele laturii obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, iar aceasta s-a manifestat prin faptul că, la 15 ianuarie 2013, inculpatul Filev Evgheni a urmărit scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare și au acționat de comun acord pentru atingerea scopului respectiv.

Astfel, în rezultatul înțelegerii prealabile cu o altă persoană, repartizând între ei rolurile conform planului anterior stabilit, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, fiind înarmați cu un pistol de tip pneumatic model „Baikal MP 654K”, au spart ușa de la intrarea parterului situat în spatele casei amplasate pe adresa str. Maria Tănase, 22, mun. Chișinău și au pătruns în locuința părții vătămate Triboi Virgiliu.

Acolo, inculpatul Filev Evgheni a folosit arma menționată pentru amenințarea părții vătămate Triboi Virgiliu cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei și i-a solicitat acesteia transmiterea mijloacelor bănești ce se aflau în proprietatea părții vătămate.

Cu referire la învinuirea inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a remarcat, că prima instanță corect a constatat că în cazul dat sunt întrunite toate elementele laturii obiective ale infracțiunii imputate, ceea ce s-a manifestat prin faptul că, inculpatul, împreună cu o altă persoană, acționând cu intenție și conștientizând caracterul infracțional al faptelor lor, de comun acord, într-o perioadă nestabilă de timp, într-un loc și circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, au confecționat în mod artizanal o armă de foc, pe care în perioada de timp 13-15 ianuarie 2013, au purtat-o și au păstrat-o fără autorizația corespunzătoare în locuința închiriată de ei, pe adresa str. Vasile Lupu, 42 „S”, ap. 1, mun. Chișinău.

Conform raportului de expertiză nr. 31 din 28 ianuarie 2013, arma de foc respectivă „reprezintă un pistol-mitralieră cu țeava ghintuită după tipul pistoalelor-mitralieră destinate pentru trageri cu cartușe de calibrul 9 mm „Makarov” (f.d. 242-243, vol.I).

Referitor la învinuirea înaintată lui Filev Evgheni în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a remarcat, că prima instanță corect a constatat că, în cazul dat sunt întrunite toate elementele laturii obiective ale infracțiunii incriminate, iar aceasta

s-a manifestat prin faptul că, Filev Evgheni, împreună cu o altă persoană, au confecționat și deținut asupra lor legitimația de serviciu a ofițerului de poliție MAI pe numele lui Rusnac Petru, născut la 25 decembrie 1983, nr. B00045907, eliberată la 15 aprilie 2008.

Ulterior, cealaltă persoană a transmis legitimația respectivă lui Filev Evgheni, care a deținut-o și a păstrat-o la sine până la 15 ianuarie 2013.

Potrivit concluziilor raportului de expertiză nr. 725 din 19 februarie 2013, blancheta legitimației de serviciu a MAI pentru funcția de ofițer de poliție cu nr. B00045907, eliberată la 15 aprilie 2008 pe numele lui Rusnac Petru, născut la 25 decembrie 1983, nu este confecționată la întreprinderea poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente - „Registru” (f.d. 8-10, vol.II).

În urma coroborării probelor administrate la dosar, instanța de apel a constatat că, în acțiunile inculpatului se întrunește latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, fapt confirmat prin aceea că, inculpatul, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, acționând de comun acord și în rezultatul înțelegerii prealabile cu o altă persoană, repartizând între ei rolurile conform planului anterior stabilit, fiind înarmați cu un pistol de tip pneumatic model „Baikal MP 654K”, echipați cu pungi din polietilenă, lipici, brățări de fixare din plastic, prin spargerea ușii de intrare a parterului situat în spatele casei amplasate pe adresa str. Maria Tănase, 22, mun. Chișinău, au pătruns la 13 ianuarie 2013, în locuința lui Triboi Virgiliu, unde inculpatul Filev Evgheni, a îndreptat arma menționată spre partea vătămată, a amenințat-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea acesteia și i-a solicitat transmiterea mijloacelor bănești pe care le deținea, circumstanțe care sunt confirmate prin declarațiile date de către partea vătămată și de către martori, potrivit cărora, în noaptea respectivă, aproximativ la miezul nopții, inculpatul împreună cu o altă persoană au intrat prin ușa din spate a casei, au îndreptat pistolul spre partea vătămată și i-au cerut să le dea banii.

De asemenea, martorii prezenți la reținerea inculpatului au confirmat că, asupra acestuia au fost depistate brățări de fixare din plastic, pungi din polietilenă și o șurubelniță, cu care, după cum s-a stabilit prin raportul de expertiză, a fost deteriorat lacătul de la ușa imobilului amplasat pe adresa str. Maria Tănase, 22, mun. Chișinău, fapt care contravine declarațiilor inculpatului precum că, ușa era deschisă și a intrat liber în casă.

La fel, instanța de apel a punctat, că prin raportul de expertiză nr. 31 din 28 ianuarie 2013, pistolul care a fost depistat în cadrul cercetării la fața locului din 15 ianuarie 2013, este un pistol pneumatic cu țeava ghintuită destinat tragerii cu bile sferice de calibrul 4,5 mm proiectate cu ajutorul buteliilor de aer comprimat.

Referitor la întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, în acțiunile inculpatului, instanța de apel a subliniat că acestea se confirmă prin faptul că, inculpatul, împreună cu o altă persoană, au confecționat în mod artizanal o armă de foc, pe care în perioada de timp 13-15 ianuarie 2013, au purtat-o și au păstrat-o fără autorizația corespunzătoare în locuința închiriată de ei, amplasată pe adresa str. Vasile Lupu, 42 „S”, ap. 1, mun. Chișinău.

Dispozitivul respectiv, asemănător pistolului-mitralieră, a fost ridicat la 15 ianuarie 2013 în rezultatul percheziției efectuate în casa ce aparține lui Gandrabura Tatiana, situată pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Lupu, 42 „S”, ap. 1, închiriată de către inculpat.

Acesta reprezintă un pistol-mitralieră cu țeava ghintuită de calibrul 9x18 mm, confecționat artizanal după tipul pistoalelor-mitralieră și este destinat pentru trageri cu cartușe de calibrul 9 mm „Makarov”, acesta fiind o armă de foc și este util din punct de vedere tehnic pentru efectuarea tragerilor, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr. 31 din 28 ianuarie 2013, anexat la dosar.

Astfel, în rezultatul efectuării expertizelor de specialitate, s-a stabilit că, blancheta legitimației depistate asupra inculpatului Filev Evgheni nu este confecționată la întreprinderea poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente a ÎS „CRIS „Registru”.

Instanța de apel a respins argumentele apelantului cu privire la necesitatea achitării inculpatului, deoarece conform art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în speță reieșind din probele administrate și apreciate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel, rezultă cert că, Filev Evgheni a săvârșit infracțiunile incriminate.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiate și declarative argumentele apărării precum că, învinuirea adusă inculpatului este formală și că nu este bazată pe probe obiective, dar numai pe presupuneri or, actul de învinuire este întemeiat și legal, acesta fiind verificat din punct de vedere al condițiilor de fond și de formă.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele apărării precum că, în acțiunile inculpatului nu a fost stabilită intenția de sustragere a bunurilor materiale, or, partea vătămată a relatat că, inculpatul Filev Evgheni, sub amenințarea cu arma, l-a somat să-i dea banii, fapte confirmate și prin declarațiile martorilor Pîntea Lilian și Balamatiuc Eduard, care au declarat că, au auzit cum inculpatul Filev Evgheni i-a spus părții vătămate să-i dea banii. Aceste circumstanțe demonstrează intenția sustragerii bunurilor părții vătămate pe calea atacării persoanei, cu amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea acesteia.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele apărării precum că, în speță, nu există parte vătămată or, prin ordonanța din 15 ianuarie 2013, Triboi Virgiliu a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cauza penală examinată (f.d.38-39, vol.I).

În opinia instanței de apel sunt irelevante și pasibile respingerii argumentele părții apărării precum că, Triboi Virgiliu nu poate fi parte vătămată deoarece este colaborator al SIS și că, a dat declarații cu scopul de a confirma depozițiile colegilor săi polițiști or, reieșind din declarațiile martorilor, Triboi Virgiliu se afla în casa în care au fost reținuți inculpații, casa respectivă fiind închiriată de către partea vătămată. La fel, s-a stabilit că, Filev Evgheni a îndreptat pistolul anume spre Triboi Virgiliu și i-a cerut acestuia să-i dea banii.

Mai mult, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, Triboi Virgiliu nu a negat că a activat în SIS, iar în afară de aceasta, alte probe nu indică asupra faptului că, polițiștii participanți la reținerea inculpatului se cunosc sau sunt în careva relații cu partea vătămată.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate și argumentele invocate în apel precum că, acțiunile inculpatului au avut loc datorită provocării polițiștilor or, în speță, instanța de apel nu a constatat existența probelor care să indice

mai presus de orice dubiu că, inculpatul a fost determinat de către agenții statului de a săvârși infracțiunile imputate.

Conform jurisprudenței constante a CEDO în cauze similare, se consideră a fi provocare din partea polițiștilor atunci când agenții implicați nu se limitează să examineze într-un mod strict pasiv activitatea infracțională ci exercită asupra persoanei care face obiectul unei influențe de natură să îl incite să săvârșească o infracțiune pe care altfel nu ar fi săvârșit-o, pentru a face posibilă constatarea, adică să aducă proba și să o urmărească (*cauza Teixeira de Castro vs Portugalia, 9 iunie 1998, pct.38*).

În speță, faptul că, a fost stinsă lumina în curtea casei nu reprezintă incitare la săvârșirea infracțiunii or, deși lumina a fost stinsă, ușa casei era încuiată, iar inculpatul nefiind descurajat de acest fapt, a decis de sine stătător, fără a fi determinat de către polițiști, să distrugă lacătul și să pătrundă în casă.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele apărării precum că, perchiziția din apartamentul amplasat pe adresa str. Vasile Lupu, 42 „S”, mun. Chișinău ce-i aparținea lui Cobîleanski Veaceslav, a fost efectuată în lipsa acestuia or, atunci când în timpul nopții au venit colaboratorii de poliție, era prezentă doar Gandrabura Tatiana, care a permis percheziționarea nivelului doi al casei, care a fost închiriat de Filev Evgheni și în prezența și cu acordul acesteia, a fost efectuată perchiziția.

În afară de aceasta, când a închiriat spațiul locativ respectiv de la Gandrabura Tatiana, inculpatul nu s-a interesat dacă aceasta este proprietarul bunului imobil respectiv.

În viziunea instanței de apel, sunt irelevante și reprezintă o metodă de apărare și argumentele apărării precum că, prezența inculpatului în casa amplasată pe adresa str. Maria Tănase, 22, mun. Chișinău, se datorează faptului că, trebuiau să preia un colet, or, aceste argumente au fost combătute prin aceea că, inculpatul, împreună cu o altă persoană, au deteriorat lacătul de la ușă, au intrat la miezul nopții într-o casă străină, aveau cagule, mănuși, pungi de polietilenă, cătușe din plastic și un pistol.

La fel, a fost considerat irelevant și argumentul apărării, precum că intenția inculpatului era de a face o glumă unui cunoscut, întrucât acesta nu a indicat cine este persoana pe care au avut-o în vedere, iar partea vătămată și martorii Balan Mihai și Petcu Elena, care erau prezenți în casă, au declarat că înainte de atac, nu i-au mai întâlnit pe inculpați. De asemenea, argumentul cu preluarea coletului nu justifică deținerea de către inculpat a legitimației false și a armei de foc, fără autorizația corespunzătoare.

În continuare, instanța de apel a respins argumentele apărării precum că, inculpatul Filev Evgheni a fost maltratat, bătut sau torturat de către colaboratorii de poliție în momentul reținerii, întrucât prin ordonanța din 16 ianuarie 2014, a fost clasată cauza penală intentată de către Procuratura Generală a R. Moldova în temeiul art. 166¹ alin. (3) Cod penal, la sesizarea lui Filev Evgheni privind pretinsele acțiuni ilegale ale colaboratorilor de poliție.

De asemenea, ulterior a fost emisă și o ordonanță de refuz în admiterea plângerii avocatului Popescu Marcel în numele lui Filev Evgheni privind anularea ordonanței de clasare a urmăririi penale la sesizarea lui Filev Evgheni privind torturarea acestuia (f.d. 183-187, 201-204, vol.IV).

4.3. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel cu referire la prevederile art. art. 61, 75 alin. (1) Cod penal, a constatat că prima instanță corect a ținut cont de gradul prejudiciabil al faptelor, de motivul acestora, de circumstanțele cauzei care

atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, de persoana inculpatului, care a fost anterior condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 07 iulie 2014, în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare (f.d. 173-182, vol.IV).

Instanța de apel a punctat că în privința inculpatului nu au fost reținute circumstanțe agravante prevăzute la art. 77 Cod penal, precum nu au fost reținute nici circumstanțe atenuante. La fel, nu au fost stabilite nici temeuri de liberare de la răspundere penală conform art. 53 Cod penal.

Având în vedere circumstanțele cauzei, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunilor, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (3), (4) Cod penal, fac parte din categoria celor mai puțin grave și grave, de limitele pedepselor prevăzute de art. art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), 290 alin. (2) lit. b), 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, de faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vina, de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, de faptul că inculpatul Filev Evgheni are antecedente penale, instanța de apel a ajuns la concluzia că pedeapsa aplicată inculpatului de prima instanță este justificată, echitabilă și rațională, care va duce la corectarea și reeducarea acestuia.

5. Avocatul Popescu Marcel în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile judecătorești adoptate la caz, solicitând casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea hotărârilor judecătorești contestate, considerându-le ilegale și neîntemeiate, din motiv că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor incriminate, acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, probele administrate la dosar nu au fost apreciate de către instanțele de fond complet și obiectiv, concluziile căror nu rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, fiind bazate pe presupuneri.

Susține recurentul, că în instanța de judecată s-a constatat că partea vătămată Triboi Virgiliu nu era proprietarul casei amplasate pe adresa mun. Chișinău, str. Maria Tanase, 22, nu a efectuat careva plăți proprietarului pentru chiria casei, iar proprietarul casei niciodată nu l-a văzut pe Triboi Virgiliu.

Ultimul, este un fost colaborator al SIS și a dat declarații neveridice, doar pentru a susține declarațiile colegilor săi polițiști.

Subliniază că în ședința de judecată, partea vătămată Triboi Virgiliu nu l-a recunoscut pe Filev Evgheni, inițial indicând la Șlicher Ghennadie, și numai după ce Filev Evgheni a început să-i adreseze întrebări, Triboi Virgiliu și-a dat seama că Filev Evgheni era o altă persoană, schimbându-și opinia.

Tot Triboi Virgiliu a declarat în instanța de judecată că cel care a intrat în casă a avut un obiect în mână, însă nu și-a dat seama că este armă, a înțeles aceasta ulterior, când Filev Evgheni a fost reținut. Din declarațiile părții vătămate rezultă, că acesta singur putea să imobilizeze inculpatul, însă trebuia respectată procedura.

La momentul ambuscadei, partea vătămată trebuia să stea la et. 2 și să aștepte când se vor apropia suspectii, iar când vor intra în casă, polițiștii vor lua totul sub control.

Tot Triboi Virgiliu nu a luat legătura cu proprietarul casei pentru a-i comunica despre faptul că se pregătește o ambuscadă la el în casă.

Proprietarul casei, Balan Petru a declarat că nu l-a văzut pe Triboi Virgiliu, nici înainte de incident, nici în ziua incidentului și nici după 15 ianuarie 2013.

Potrivit declarațiilor martorului Balan Mihai, suspecții inițial aproximativ pe la ora 10:00 seara au pătruns în ogradă sărind gardul, au forțat lacătul de la ușa de la bucătărie și nu au reușit, după care au plecat.

Totodată, acest martor a comunicat că el a deconectat lumina pentru că aveau fotelement și pentru a nu-i speria. Lumina a stins-o aproximativ la ora 07:00 seara, să nu sperie suspecții.

Apărarea invocă că infracțiunea a fost provocată de către polițiști, deoarece aceștia fiind în ambuscadă, 53 la număr, nu au întreprins nimic pentru a curma spargerea lacătului de la bucătărie și a stopa suspecții de la săvârșirea infracțiunii încă de la prima încercare, aproximativ la ora 10:00 seara și le-au permis să plece.

Mai susține recurentul, că declarațiile polițiștilor Pântea Lilian, Balamatiuc Eduard, Botnaru Sergiu și alții, urmează a fi apreciate critic, deoarece anume ei sunt acele persoane care au provocat și au organizat infracțiunea, împărțind între ei rolurile, indicând fiecărei persoane unde să stea și ce să facă.

Mai mult, colaboratorii de poliție în cazul dat nu s-au limitat la o supraveghere pasivă a activității inculpatului, dar l-au instigat pe acesta la săvârșirea infracțiunii.

Relevă că potrivit declarațiilor martorului Gandrabura Tatiana, audiată în prima instanță, rezultă că aceasta nu a văzut cum polițiștii au depistat pachetul în care se afla arma de foc, astfel polițiștii puteau să introducă pachetul în apartament și să invoce faptul că l-au găsit acolo.

Invocă apărarea, că percheziția efectuată în apartamentul amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Lupu, 42 „S”, ap. 1 nu a fost efectuată cu acordul proprietarului apartamentului și în lipsa acestuia, care conform datelor din Registrul bunurilor imobile este Cobîleanski Veaceslav. Mai mult, aceasta a fost efectuată în lipsa inculpatului sau a avocatului său. Cobîleanski Veaceslav nu a fost invitat în instanța de judecată, pentru a da explicații referitor la percheziție și obiectele găsite în apartamentul său, acest argument a fost invocat și în instanța de apel, căruia nu i-a fost dată apreciere.

La fel, avocatul este de opinia că polițiștii au mințit în privința existenței în mâna lui Filev Evgheni a legitimației de polițist în momentul reținerii.

Astfel, în viziunea apărării, organul de urmărire penală nu a prezentat probe admisibile și incontestabile ce ar demonstra, că inculpatul Filev Evgheni a organizat infracțiunea de tâlhărie și ar fi săvârșit această infracțiune fără ajutorul agenților statului. Probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii sunt lovite de nulitate fiindcă au fost obținute prin provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

Consideră că declarațiile martorilor polițiști Pântea Lilian, Balamatiuc Eduard, Botnaru Sergiu și alții nu demonstrează vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii, dar dimpotrivă, dovedesc faptul provocării și încurajării la săvârșirea infracțiunii.

Subliniază recurentul, că Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauzele Pareniuc vs Moldova din 01 iulie 2014; Sandu vs Moldova din 11 februarie 2014; Teixeira de Castro vs Portugalia din 09 iunie 1998, interzice procedura de obținere a probelor prin provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii, probele obținute în urma provocării trebuie să fie excluse din hotărârea de condamnare.

Cu referire la prevederile art. art. 93 alin. (3), 94 alin. (1) pct. 8), 11) Cod de procedură penală, avocatul menționează, că acțiunile de urmărire penală sunt lovite de nulitate în legătură cu încălcările admise la pornirea și efectuarea urmăririi penale, ce au afectat iremediabil posibilitatea probării acțiunilor lui Filev Evgheni, deoarece acesta a fost provocat la săvârșirea infracțiunii de către agenții statului.

În acest sens remarcă, că comportamentul provocator al lucrătorilor operativi și al ofițerilor de urmărire penală se deduce și din faptul, că până la pornirea urmăririi penale, au fost efectuate acțiuni operative de investigație, iar instanța de judecată urma să aprecieze dacă aceste acțiuni se încadrează în prevederile art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală.

În același context, instanța de judecată urmează să releve că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Mai invocă apărarea, că instanțele de fond nu au luat toate măsurile pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, nu au fost citați și audiați martorii Danilciuc Veaceslav, cât și Cobîleanschi Veaceslav, care este proprietarul ap. 1, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Lupu, 42 „S”.

Astfel, în opinia apărării, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, ceea ce constituie temei de trimitere a cauzei la rejudecare în instanța de apel în vederea interogării acestor martori.

Remarcă că instanțele de fond nu s-au expus referitor la corpurile delictive, precum nici la obiecțiile făcute la cercetarea corpurilor delictive, depistate în pachete nesigilate etc.

În viziunea apărării, învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de către instanțele de fond nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate în instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile inculpatului Filev Evgheni a elementelor constitutive ale infracțiunii de care este învinuit.

6. Procurorul, a depus referință pe marginea recursului declarat de apărare pledând pentru respingerea acestuia, din motiv că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

În susținerea opiniei nominalizate, acuzatorul de stat susține că instanțele de fond au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Filev Evgheni, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, prin prisma cumulului de probe administrate la dosar.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi

atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, se atestă că partea apărării critică decizia instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii ori când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Reieșind din temeiurile pentru recurs invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului în cauză, din următoarele considerente.

În primul rând, în privința temeiului invocat sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de recurs menționează că recurentul nu a motivat recursul sub aspectul temeiului de casare invocat, or în conținutul cererii de recurs nu se menționează expres cu care din cele trei infracțiuni incriminate inculpatului nu este de acord apărarea și care ar fi acele prevederi în care urmau a fi încadrate faptele greșit calificate de către organul de urmărire penală și încadrate juridic de către instanțele de fond.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate dispune verificarea legalității încadrării juridice faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, referitor la temeiurile pentru recurs invocate sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că preponderent argumentele formulate de apărare se referă la modalitatea de apreciere a probelor, în special recurentul obiectând asupra depozițiilor martorilor Pîntea Lilian, Balamatiuc Eduard și Botnaru Sergiu, care sunt polițiști, considerând că aceste declarații urmează a fi apreciate critic, deoarece anume aceștia au provocat inculpatul la săvârșirea infracțiunii precum și că instanțele de fond nu au dispus audierea unor martori, care în opinia apărării puteau oferi informații suplimentare referitor la faptele imputate inculpatului și ar dovedi nevinovăția acestuia.

La acest punct de analiză, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora. Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere

a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acestea fiind sarcina primordială a instanțelor de fond și de apel.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului raportat la învinuirea imputată acestuia prin actul de învinuire și sesizare a instanței.

Prin alte cuvinte, opozabil celor enunțate de recurent privind examinarea unilaterală a probatoriului administrat în cauză, Colegiul penal, verificând subsidiar materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței de condamnare a inculpatului Filev Evgheni, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate de instanțe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că faptele imputate inculpatului corespund elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), 290 alin. (2) lit. b), 361 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse în pct. 4 al prezentei hotărâri.

În contextul în care analizăm critica cu privire la examinarea unilaterală a probelor de către instanța de apel, nu ar fi depășit să facem referire și la prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță.

De altfel, conducându-se anume de aceste reglementări, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, după cum afirmă recurentul, ci coroborându-le le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina inculpatului Filev Evgheni săvârșirea infracțiunilor de tâlhărie, de fabricare, purtare și păstrare ilegală a unei arme de foc precum și de deținere și păstrare a unui document oficial fals, acțiuni săvârșite referitor la un document de importanță deosebită.

Prin urmare, simplul fapt că apărarea susține o anumită versiune cu privire la faptele desfășurate la 15 ianuarie 2013 și interpretează probele după propria opinie, nu constituie un motiv suficient pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum se solicită în recursul dedus judecării.

Totodată, în contextul argumentului apărării precum că instanța de apel nu a luat măsurile necesare pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, și anume nu au fost audiați martorii Danilciuc Veaceslav și Cobîleanski Veaceslav, considerând că în asemenea mod instanța de judecată a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, instanța de recurs menționează că prima instanță corect a respins demersul privind audierea lui Cobîleanski Veaceslav în calitate

de martor, or încăperea amplasată pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Lupu, 42 „S”, ap. 1, a fost dată în chirie lui Filev Evgheni de către Gandrabura Tatiana, aceasta având la cunoștință despre anumite circumstanțe petrecute înainte de săvârșirea infracțiunii, respectiv apărarea nu a motivat care ar fi fost necesitatea audierii soțului acesteia și elucidarea a careva fapte noi cu privire la evenimentele petrecute (f.d. 40, vol.IV).

În ceea ce privește audierea martorului Danilciuc Veaceslav, instanța de recurs atestă că atât prima instanță cât și instanța de apel au admis demersurile apărării cu privire la audierea acestui martor, însă fiind citat de mai multe acesta nu s-a prezentat în ședințele de judecată (f.d. 88, vol.IV, 98, vol.V), fapte ce nu-i pot fi imputate instanței de judecată.

În astfel de circumstanțe, este de notat că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la argumentele apărării precum că în acțiunile recurentului nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate, Colegiul penal atestă că instanța de apel detaliat și amplu argumentat în decizia contestată a examinat aceste argumente și corect a specificat, că latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie s-a confirmat în speță prin faptul, că inculpatul, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, acționând de comun acord și în rezultatul înțelegerii prealabile cu o altă persoană, repartizând între ei rolurile conform planului anterior stabilit, fiind înarmați cu un pistol de tip pneumatic model „Baikal MP 654K”, echipați cu pungi din polietilenă, lipici, brățări de fixare din plastic, prin spargerea ușii de intrare a parterului situat în spatele casei amplasate pe adresa str. Maria Tănase, 22, mun. Chișinău, au pătruns la 15 ianuarie 2013, în locuința lui Triboi Virgiliu, unde inculpatul Filev Evgheni, a îndreptat arma menționată spre partea vătămată, a amenințat-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea acesteia și i-a solicitat transmiterea mijloacelor bănești pe care le deținea, circumstanțe care sunt confirmate prin declarațiile date de către partea vătămată și de către martori.

Referitor la întrunirea în acțiunile inculpatului a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a subliniat că acestea se confirmă prin faptul că, inculpatul, împreună cu o altă persoană, au confecționat în mod artizanal o armă de foc, pe care în perioada de timp 13-15 ianuarie 2013, au purtat-o și au păstrat-o fără autorizația corespunzătoare în locuința închiriată de ei, amplasată pe adresa str. Vasile Lupu, 42 „S”, ap. 1, mun. Chișinău.

Conform raportului de expertiză nr. 31 din 28 ianuarie 2013, arma de foc respectivă „reprezintă un pistol-mitralieră cu țeava ghintuită după tipul pistoalelor-mitralieră destinate pentru trageri cu cartușe de calibrul 9 mm „Makarov” (f.d. 242-243, vol.I).

Dispozitivul respectiv, asemănător pistolului mitralieră, a fost ridicat la 15 ianuarie 2013 în rezultatul percheziției efectuate în casa ce aparține lui Gandrabura Tatiana, situată pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Lupu, 42 „S”, ap. 1, închiriată de către inculpat.

Cu referire la întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de apel corect a mai reținut, că inculpatul, împreună cu o altă persoană au confecționat și deținut asupra lor legitimația de serviciu a ofițerului de poliție al MAI pe numele lui Rusnac Petru născut la 25 decembrie 1983, nr. B00045907, eliberată la 15 aprilie 2008.

Ulterior, cealaltă persoană, i-a transmis legitimația respectivă lui Filev Evgheni, care a deținut-o și a păstrat-o la sine până la 15 ianuarie 2013, când a fost depistată de către colaboratorii de poliție care l-au reținut.

Deținerea legitimației a fost confirmată de către partea vătămată, precum și de către martorii audiați.

Astfel, în rezultatul efectuării expertizelor de specialitate, s-a stabilit că, blancheta legitimației depistate asupra inculpatului Filev Evgheni nu a fost confecționată la întreprinderea poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente a ÎS „CRIS „Registru”.

Față de cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide, că instanța de apel corect a respins argumentele apărării cu privire la achitarea inculpatului Filev Evgheni, din motiv că reieșind din cumulul de probe administrate și apreciate, rezultă cert vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

În ceea ce privește argumentul apărării cu privire la provocarea inculpatului de către polițiști la săvârșirea infracțiunii, Colegiul penal atestă că instanța de apel corect a sesizat că aceasta reprezintă o modalitate de apărare a inculpatului și că nu au fost prezentate probe care să indice în mod categoric că inculpatul a fost determinat de către agenții statului la săvârșirea infracțiunilor imputate.

Colegiul penal enunță că în concepția Curții europene pentru drepturile omului, se consideră instigare la săvârșirea infracțiunii acțiunile organelor de poliție atunci când nu există nici o dovadă că, în absența intervenției acestora, infracțiunea ar fi fost comisă (*hotărârile CEDO în cazurile Khudobin vs F. Rusă, Vanian vs F. Rusă, Kestas Ramanauskas vs Lituania, Teixeira de Castro vs Portugalia*).

Totodată, instanța de recurs menționează că pentru a verifica, dacă inculpatul a fost provocat să săvârșescă infracțiunea, este necesar de stabilit dacă el putea fi în mod rezonabil considerat ca fiind implicat în activitatea infracțională respectivă până la implicarea poliției. Cu alte cuvinte, în asemenea situații urmează a se verifica dacă inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea în lipsa pretensei provocări și în acest sens răspunsul este afirmativ.

Astfel, din analiza materialelor cauzei, rezultă că poliția având la cunoștință din informații operative despre un atac planificat de către inculpat asupra părții vătămate Triboi Virgiliu în scopul deposedării acestuia de o sumă de bani considerabilă, i-a adus la cunoștință ultimului despre acțiunile planificate și a solicitat acordul de a rămâne în imobilul închiriat de către partea vătămată în scopul depistării și curmării infracțiunii planificate de către Filev Evgheni, rolul poliției fiind unul de supraveghere.

Evenimentele descrise în materialele acumulate în faza de urmărire penală, denotă faptul, că inculpatul împreună cu o altă persoană, doar din a doua încercare au pătruns în imobilul amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Maria Tănase, 22, și anume la data de 15 ianuarie 2013, aproximativ la ora 00:20 min, prin deteriorarea lacătului de la ușa de la intrarea din spatele casei. Or, în cazul în care ar fi fost o provocare din partea agenților statului așa precum se susține de către partea apărării și la momentul când a pătruns

inculpatul în imobilul nominalizat ușa era deschisă, atunci nu este clar de ce Filev Evgheni nu a intrat în domiciliul părții vătămate încă la ora 10:00 seara, însă a plecat și s-a întors peste aproximativ 2 ore.

Totodată, instanțele de fond corect au reținut, că în cazul în care scopul inculpatului ar fi fost acela de a ridica de la o persoană pe nume Alexandru a unui colet pentru prietenul său Danilciuc Alexandru, așa precum susține apărarea, atunci nu se explică prezența la inculpat la momentul reținerii a unui pistol, legitimației false de polițist, cagulă pe cap, mănuși din piele, pachete din polietilenă și cătușe din plastic.

Contrar celor invocate de recurent, instanța de recurs amintește că în cauza *Nosko și Nefedov vs Federația Rusă (hotărârea din 30 octombrie 2014)* Curtea europeană a menționat, că în general, ridicarea nivelului criminalității organizate și a dificultăților întâmpinate de către organele de aplicare a legii în detectarea și investigarea infracțiunilor a justificat faptul întreprinderii măsurilor corespunzătoare.

De asemenea a subliniat că poliția din ce în ce mai mult trebuie să facă uz de agenți sub acoperire, informatori sub acoperire, în special în combaterea crimei organizate și a corupției.

Curtea a admis, astfel, în mod constant utilizarea unor tehnici de investigare sub acoperire în combaterea criminalității. Aceasta a menționat că operațiunile sub acoperire în sine nu vin în contradicție cu dreptul la un proces echitabil și că prezența de garanții procedurale clare, adecvate și suficiente aplicate de poliție sunt admise, „în afară de instigare”.

În acest sens, instanța de apel just a subliniat, că se consideră a fi provocare din partea polițiștilor atunci când agenții implicați nu se limitează să examineze într-un mod strict pasiv activitatea infracțională ci exercită asupra persoanei care face obiectul unei influențe de natură să îl incite să săvârșească o infracțiune pe care altfel nu ar fi săvârșit-o, pentru a face posibilă constatarea, adică să aducă proba și să o urmărească (*cauza Teixeira de Castro vs Portugalia, 9 iunie 1998, pct.38*).

La caz, însă Colegiul penal susține pe deplin poziția instanței de apel prin care s-a statuat, că chiar dacă a fost stinsă lumina în curtea casei, aceasta nu reprezintă o incitare la săvârșirea infracțiunii, deoarece deși lumina a fost stinsă și ușa casei era încuiată, inculpatul totuși a pătruns în casă prin distrugerea lacătului de la ușa de la intrarea din spatele casei, fără a fi determinat la efectuarea acestor acțiuni de către polițiști.

Distinct de cele menționate, instanța de recurs enunță și faptul, că criticele invocate în recursul apărării au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În virtutea considerentelor expuse, constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la inculpatul Filev Evgheni, Colegiul penal consideră că nu sunt incidente cazurile de

casare prevăzute de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub aceste aspecte de către recurent.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Popescu Marcel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Filev Evgheni xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 aprilie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev